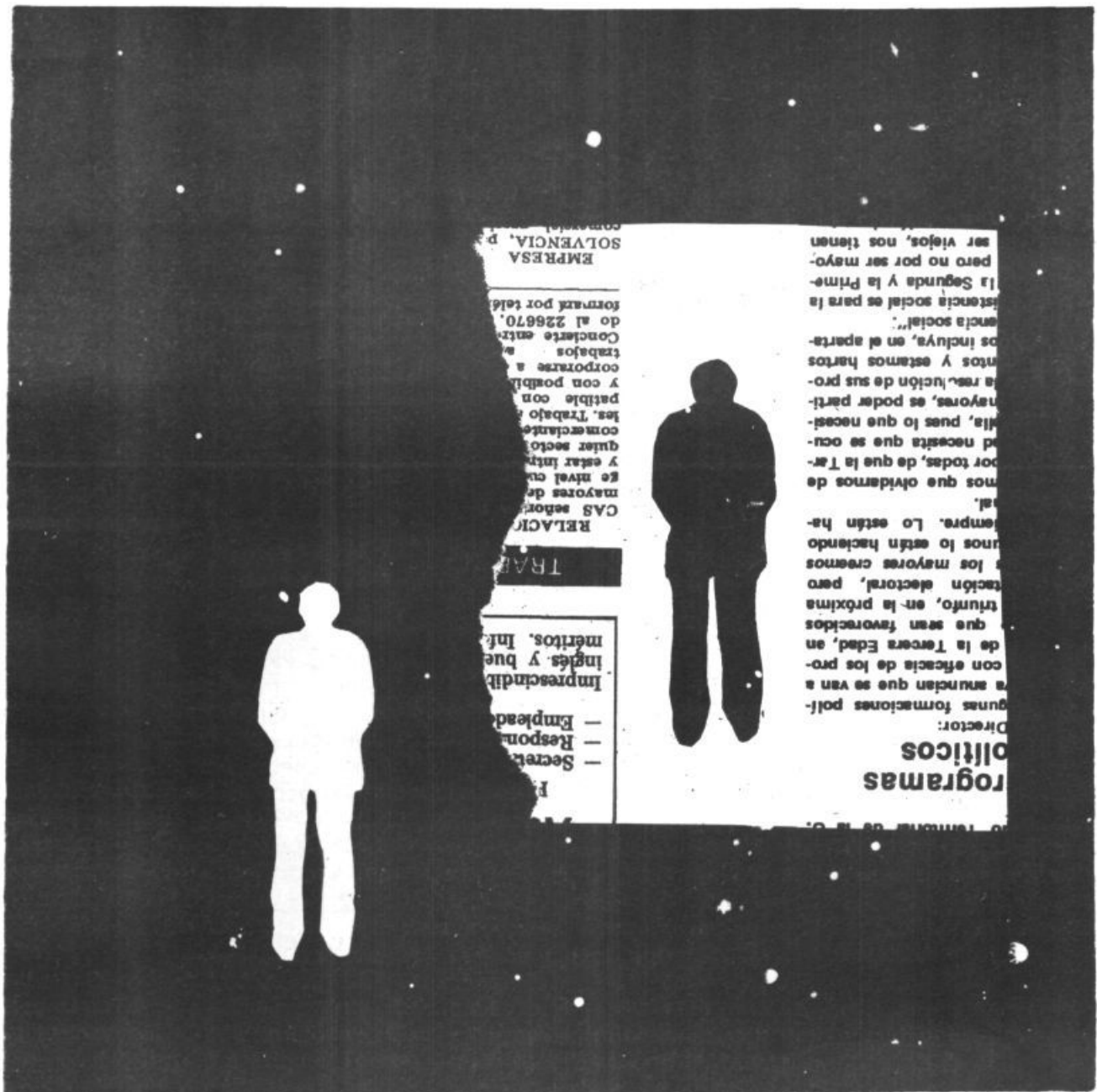

FLOR DE CARD

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

BOLLETÍ-REVISTA DEL CENTRE CULTURAL CARD * MARÇ DE 1983 * Nº 80

QUI HO SERÀ?

DAVANT LES ELECCIONS MUNICIPALS

Dins la vida d'un poble, o d'un país, hi ha circumstàncies que posen al descobert l'autenticitat de les relacions socials. Situacions que deixen clar el grau de vertadera convivència. Moments històrics que mesuren el nivell cultural; la riquesa o pobresa de les relacions humanes; la vivència cristiana, o sols religiositat sociològica, d'una població.

Una d'aquestes circumstàncies, succeeix davant un temps d'eleccions, sobretot d'eleccions municipals.

Perquè són unes setmanes en què es posa de manifest a la vegada, la capacitat de lluita per convèncer els electors (a nosaltres, els qui hem de votar) de que el seu programa, els seus plans de govern municipal són els millors per respondre a les necessitats del poble.

Per tant, és lluita. Però, per a què lluiten?

Per aconseguir un poble on tots els seus habitants puguin col·laborar a resoldre, entre tots, les necessitats de tot tipus. Totes les necessitats. Des de la urgència de potenciar la pagesia (sector de cada dia més degradat), passant per les qüestions urbanístiques, sanitàries, escolars, etc. etc., fins a les necessitats més amagades al fons del cor de les persones, com són: creixement cultural autèntic, participació real en la vida del poble, que suposa ésser-ne protagonistes i no espectadors, etc. etc.

Aquest objectiu marca (o hauria de marcar) l'estil d'una campanya electoral. Quan s'ha preparat un programa, al llarg de moltes hores de feina il·lusionada, es pot esperar una exposició clara i apassionada d'aquest programa. Claretat i apassionament fruits de la convicció d'ésser el millor programa pel bé del poble. Ara bé, per això hem de demanar:

¿Com podria exposar-se sense respecte per a totes les persones del poble, siguin quines siguin les seves idees? ¿Com es podria cercar el bé del poble sense enriquir la capacitat de convivència respectuosa? ¿Com cercar el bé de les persones sense començar respectant les mateixes persones?

Perquè cada partit, cada candidatura, té un mateix objectiu, una mateixa meta: una millora integral de la vida del poble i de tots i cada un dels seus habitants. La diferència està en la forma d'aconseguir aquesta idèntica meta. Quan votam, el que triam és aquesta forma o estil. Que ha d'ésser el resultat

de les prioritats (problemes que el grup considera més urgents o de més transcendència); del tipus de mitjans que es proposen emprar preferentment; de la garantia que ofereix la història de les persones que seran capdavanteres, etc. etc.

Repetim la pregunta d'abans: ¿Com es pot cercar el bé de totes les persones sense respectar TOTES les persones? Un estil de campanya mostra com serà una administració municipal. Posa damunt la taula si és veritat o mentida que cerca el bé de TOTES les persones del poble. Perquè no hem d'oblidar que, malgrat les idees de cadascú, el poble el formam tots, i per tant, el poble és de tots.

I encara dues consideracions més.

Una primera i fonamental. Un temps d'eleccions, endemés de deixar clar la capacitat de lluita i de respecte... a vegades també mostra un "menfotisme", un fals "passar de política", que sol amagar molta covardia o forts interessos inconfessables. No exercitar aquesta oportunitat de lluitar per millorar el poble no ho hem de confondre mai amb una forma de respecte per les persones. Més bé, sol ésser just al revés. Amb veu baixa n'hi ha que diuen: "...mentre els altres s'esforcen, jo aprofitaré per anar a lo meu... i llavors podré criticar-ho tot i a tots..." Aquesta actitud esdevé molt més negativa, més nefasta per la comunitat, que les possibles sortides de botador dels qui hi posen tot quant saben en la lluita política per aconseguir un poble millor.

I la segona. La darrera paraula la tenim sempre nosaltres, els electors. Votar és la darrera paraula d'una campanya. ¿Podem donar el vot als qui, siguin quins siguin, hagin demostrat, amb insults o de maneres semblants, que no volen, o no saben, cercar el bé de totes les persones del poble?

(Editorial de la revista Santa Bàrbara, full parroquial de Vilafranca de Bonany)

Per a la revista del mes que ve, que sortirà poc més o manco la setmana abans de les eleccions, oferim gratuïtament una pàgina de la revista a cada una de les candidatures que es presentin.

Els originals s'han de presentar, com a màxim, el dia 20 d'abril.

MES DE FEBRER

P'es febrer,
un dia en es sol i un altre en es braser.

Febrert curt,
amb vint-i-vuit dies en surt.

2.- Festa de ses mares cristianes.

L'any 1685, a Son Pont neix el pintor Miquel Pont i Cantallops.

3.- Avui fa 27 anys de l'any de la neu.
Sant Blai. Duen els senyorets a beneir.

5.- Tornen els al.lots que acompanyats per mes tres han anat a la Molina.

6.- Excursió llorencina al Castell del Rei de Pollença.

8.- Surten al Bolletí Oficial de la província les bases de l'oposició per a cobrir la plaça d'ordenança de l'Ajuntament.

9.- Inauguració de l'Estació Depuradora a Son Servera.

Mor Margalida Gelabert Cànaves, de Son Carrió, als 61 anys.

10.- Dijous jarder. Fresses i blavet. No hi ha escola.

A les cinc i mitja, festa de fresses a l'Escola Nova.

11.- Cau neveta.

Neix Amador Joan Nebot Massanet, fill d'Amador i Caterina, a Son Carrió.

12.- Noces. Salvador Vives Alemany i Bàrbara Genovart Femenías.

Se suspèn sa rua de Cala Millor, a causa del mal temps.

14.- A la "Sala Rigal", es fa una pel.lícula en català: "La Plaça del Diamant", basada en la famosa novel.la de Mercè Rodoreda.

15.- Darrer dia. Fresses.

Moren Andreu Sansó Esquina "Setri" als 59 anys i Jaume Servera Llinàs "Manolo", als 67.

16.- Comença la Quaresma.

17.- El Senat aprova l'Estatut.

Mor Antoni Adrover Miquel, de 69 anys.

19.- Els col.laboradors de "Flor de Card" es reuneixen a sopar a Sa Guàtlera.

20.- El grup d'excursionistes va a Sa Torre de Lluç.

Mor Joan Galmés Galmés "Capellot", als 86 anys.

L'any 1617, després de 7 anys de separa-

ció, Sant Llorenç s'uneix de bell nou a Manacor.

21.- Neix Joan Tomàs Matamalas Llodrà, fill de Tomeu i Caterina.

22.- Aprovació definitiva de l'Estatut a les Corts.

23.- Una notícia bomba. El Govern anuncia l'expropiació de prop de 400 empreses del grup Rumasa.

24.- A la Biblioteca Municipal Salvador Galmés, conferència sobre educació, que dona el doctor en Psicologia Francesc Sansó Duran.

Mor Joan Sureda Alcover "de Sa Riba". 85 anys.

25.- Un grup nombrós parteix cap a Andorra.

26.- Accident a la carretera d'Artà, de resultes del qual mor l'artanenc Miquel Servera Torres, de 41 anys.

27.- Mor Bernat Duran Servera "Moragues". Tenia 71 anys.

28.- Comencen a asfaltar la Plaça Nova.

M. Galmés i P.J.Llull

Bolletí-revista del Card, Centre Cultural de Sant Llorenç des Cardassar.

Adreça: Carrer de Sant Llorenç, 36.

Març de 1983. Número 80.

Cap de Redacció: Josep Cortès i Servera.

Director: Bartomeu Domenge i Amer.

Imprimeix: Apóstol y Civilizador (Petra).

COL.LABORADORS

*Miquel Rosselló: Portada.

*Maria Galmés: Batec, Si lleu, Tresoreria.

*Pere Josep Llull: Batec, Mecanografia.

*Josep Cortès: Entrevista, Espipellades, Dades del 81, Crònica Informal.

*Guillem Pont: Guillem Galmés, Els quatre Clotets, Sant Llorenç, ahir.

*Antoni Sansó: PSM, Transcripció.

*Card en Festa: Nota informativa.

*Miquel Vaquer: AP.

*Bartomeu Pont: CDS

*Bartomeu Brunet: UM

*Ignasi Humbert: PSOE

*Bernat Sureda: GRUPO SON CARRIÓ

*Tomeu Pistola: Gloses

*Mateu Galmés: L'Escola

*Biel Florit: Contarella pagesa.

*Ramon Rosselló: Història.

*Francesc Clapés: Costums.

*Jaume Santandreu: Alerta a les PP.

*Miquel Sureda: Esports

Amb n'Antoni Cuc, del Partit Socialista de Mallorca acabam la sèrie d'entrevistes que ha viem promès que faríem als caps de llista de les properes eleccions municipals. A darrera hora sembla que hi haurà una llista d'independents a Son Carrió, però ni l'espai ni el temps permeten incloure una altra entrevista a la revista d'aquest mes. Passades les eleccions intentarem sebre quins comptes són els seus.

- Trob que per començar, ja que és sa primera vegada que te presentes a unes eleccions, mos hauries de dir dos mots sobre sa teva trajectòria política.

-Bé, jo devia tenir quinze o setze anys quan va començar a interessar-me sa política. Anava a un col·legi de frares i feia s'única política que mos deixaven fer: no sabia quins eren ets uns i ets altres perquè només en coneixia uns. Pensa que mos feien resar perquè no guanyassen ses esquerres a ses eleccions franceses! Són coses que, avui, després d'haver evolucionat bastant, em fan rialles i també una mica de ràbia. A poc a poc vaig anar conequent un poc més sa política i després d'es servei militar, fent feina a Cala Ratjada, vaig conèixer es qui havia d'esser es meu mestre polític. Era comunista i em va ajudar a entendre més ses coses fins que em va introduir dins el PCE. Fins i tot vaig anar quinze dies a Madrid per fer un curset i conèixer més d'a prop aquesta política. A tot això hi afegeixes que varen ser uns anys que vaig llegir molt sobre història, filosofia, política,... i vaig acabar essent un homo d'esquerres. Amb so temps he anat evolucionant cap a un sentit més nacionalista i avui estic amb el PSM.

-Perquè deixares el PCE i passares al PSM?

- El vaig deixar quan vaig veure que era massa centralista i no donava pas a ses idees nacionalistes. Jo no em trobava bé dins unes reunions on es castellà era primer que es mallorquí, on es parlava més d'ets assumptos nacionals que d'es nostros. A més jo no vaig fer mai política comunista, sinó que era una espècie de teòric amb idees nacionalistes, que a la llarga va veure que es partit no era allò que jo me pensava. Això i altres circumstàncies ferren' que me n'anàs cap a una idea més nostra i la vaig trobar dins el PSM.

-Hi influiren es fets d'Euskadi i sa fuita d'ets intel·lectuals?

-És clar que això va influir bastant. A més crec que tots es polítics diguem locals, petits, tenim una persona, un polític de més categoria que ve a ser una mica es model a seguir. Jo també el tenia. Per a jo es millor polític,

es qui em donava més confiança dins el PCE i dins s'Estat Espanyol era en Ramón Tamames. Sa seva sortida i s'expulsió d'una sèrie de gent em va fer reflexionar, fins arribar a sa conclusió de que sa meua idea d'es partit era molt diferent de sa que tenia una sèrie de gent que duia molts d'any dins el PCE. I no és que no els respecti, però tenim idees diferents sobre lo que ha de ser un partit d'esquerres.

-Au idò, ara que ja sabem d'on vén, quins són ets aspectes millors d'aquests quatre anys, segons es teu veure?

-Per jo lo millor és que hem passat d'una dictadura a una democràcia. Avui es poble participa un poc, no tant com jo voldria, però cosa hi ha. Abans es governador posava es batle i es batle posava es regidors -que crec que pin taven poc- i feia lo que volia. Avui, es que noltros poguem elegir es qui mos han de governar, es que tenguem més llibertat política i de s'altra, encara que no sigui perfecta, crec que sempre és millor que lo que teníem abans.

-I es pitjors?

-Lo que ha estat pitjor a Sant Llorenç i a nivell nacional és que crec que no s'han sabut adaptar. No s'han sabut atracar an es poble, i

això per jo és molt greu, perquè ha creat un desencant que pot fer arribar a pensar que entre dictadura i democràcia no hi ha diferència.

-Ja que en parles, ¿a què creus que es degut que an es principi sa gent anàs an es plens i ara no?

-Mira, per jo això està bastant clar: si es principals, es primers que haurien de fer "política" no en fan, arriba un moment que sa gent se'n fot d'ells i de sa política. Com tu saps anar a un ple an aquest poble només és per seguir un costum, perquè no mos temem de res més que lo que ells volen. Jo consider que es que mos deim "polítics" som es primers que hem de donar exemple, i no com ara, que hi ha regidors que pareix que només frissen que acabi es ple per anar-se'n, si és que hi van.

Es ple hauria d'esser un lloc on se pogués opinar i participar, i no com ara que és com anar a veure una pel·lícula, i a més dolenta. Aquesta gent que només hi està per figurar són es qui estan matant sa democràcia, i es qui encara creim en ella no ho podem consentir.

-¿I com s'hauria de fer per a que sa gent pogués prendre part activa en sa política municipal?

-Per jo una de ses passes seria que no hi hagués aquesta divisió entre regidors-assistents, entre Ajuntament-poble. És clar que a un moment determinat s'ha de fer es ple, però s'haurien de cercar un moments en què sa gent hi pogués dir sa seva. Una altra passa seria que es regidors se cercassin unes persones que els ajudassin, unes persones enteses en sos assumptes de sa seva carter, en una paraula, fer participar sa gent de fora en sa política municipal. S'Ajuntament ha de tenir un contacte més obert i més viu amb so poble.

-¿Quin sector d'es poble esperes que vos voti?

-Es joves. Crec que es joves són es primers votants d'es PSM, perquè són es més desencantats de sa política. Han viscut es canvi de sa dictadura a sa democràcia i, per lo que veuen, creuen que tots fan lo mateix, que tots són iguals. Inclús hi ha hagut amics meus que m'han dit que no em presentàs, que no hi havia res que fer, però jo me neg a donar-ho tot per perdut. Enc que vegem es nostre ideal an es final d'una escala i encara sigui molt lluny, no mos podem turar en es replà, sinó que poc a poc hem d'anar pujant escalons.

A més d'es joves també esperam es vot de tota sa gent que s'ha sentit defraudada i de sa que creu que ja és hora de veure cares i idees noves p'es nostre poble.

-Aspires a ser batle?

-A lo primer que aspir és a entrar dins s'Ajuntament, perquè voldria demostrar a sa gent que sa política no és tan bruta com alguns voldrien i, principalment, perquè sàpiguen lo que passa allà dins. Aquest Ajuntament que havia de ser un mirall, com deia es nostre batle, no ho ha estat, i ets altres regidors tampoc no han fet res perquè ho fos.

Si he de ser batle o no és sa gent que ho ha de dir, però sa nostra política és a més llarg plaç.

-Com a bon marxista deus haver fet una anàlisi concreta d'es nostre poble, ¿quines possibilitats hi veus d'entrar?

-Crec que si es números no s'erren en podem treure un, i inclús dos. En sebre ses llistes i veure es programes, però, podem fer una anàlisi més completa. Ara, hem d'anar a treure es màxim possible.

-¿I què poden fer un o dos nacionalistes d'esqueires dins un ajuntament presumiblement governat per gent de dretes i centralista?

-Ja t'he dit que sa nostra tasca és a llarg plaç, però intentarem demostrar que necessitam un partit que faci feina per Mallorca, perquè ets altres se preocupen més de sa Península que de ses Illes, i sempre mos deixen darrera. Si entram i feim ses coses ben fetes sa gent arribarà a confiar en noltros.

-Com van ses relacions amb sos altres grups?

-Molt bé. Inclús pareix que n'hi ha que em fan

més cas d'es que tocaria. Per ventura em veuen tan jove i políticament dèbil que creuen que seré bo de dominar, per lo que crec que és un cas fals. Si és així se'n duran un bon xasco. Si van de bona fe i se volen dur bé amb sos que hauran de fer feina aquests quatre anys seran ben rebuts. Encara que tots em facin cas, però, amb so que més parl és amb so batle actual. Sa meva idea hagués estat que sa gent progressista de Sant Llorenç hagués anat dins una sola llista, ara bé, crec que es batle ha fallat i jo no he volgut anar amb una gent que crec que no entén molt bé es significat de ses sigles d'es seu partit. Per això, encara que em sàpiga un poc de greu dividir es vot, esper que sa gent entengui es perquè hi ha dues llistes socialistes.

-¿Amb qui estaries disposat a pactar?

-Abans de ses eleccions amb ningú. Primer hem de sebre es vots que té cadascú i es regidors que ha tret, així com es programes electorals. Després ja en parlarem. Tots es que has entrevistat han dit que miraran més ses persones que es partits i jo també pens igual que ells, perquè un persona pot esser honrada independentment de que sigui de dretes o d'esquerres.

-Ala idò, afegeix-hi lo que vulguis.

-Únicament vull demanar a sa gent, principalment a sa gent jove, que vagi a votar. Que no quedin dins ca-seva i mos donin una oportunitat d'intentar fer un poble on s'hi pugui viure. Demanaria també que sa gent no votàs sense pensar a qui voten. Es poble els estarà agraït.

Josep Cortès

- * MATERIAL FOTOGRAFIC
- * ARTICLES DE LABORATORI

S'ESTUDI

General Mola, 11-E
(Baix de's Cos)

Tel. 55 40 78 MANACOR

GUILLEM GALMÉS. NOTA ACLARATÒRIA

Si m'ho permete:ri voldria fer una nota d'aclariment. Com podeu suposar no és per contestar a cap d'aquestes llengües viperines que, des d'estona, aprofiten qualsevol excusa per tractar ignominiosament a la revista i/o els seus col.laboradors. Tot entretén! Pacència.

El que em mou és aclarir, tal vegada, algún possible malentès en relació a l'article de mes tre Guillem Galmés. El que va sortir publicat sòlament és una part, la conclusió, d'un treball que vaig fer l'any 80. Vull dir que hi manca cosa davant i cosa darrera. D'altra banda és una conclusió personal -i per tant errable- però que mantenc; Guillem Galmés és, sense dubtar-ho, un llorenç important, i per a mi la base d'aquesta afirmació és més la seva tasca didàctica, com a mestre, curta però profunda, que no la vertent social. Sense que això pretengui desmerèixer en res el que va fer, si nó tot el contrari; per a mi sobre les realitzacions socio-culturals de molts conegudes, hi ha la tasca pedagògica, aquest seriós intent de treure l'escola fora de l'aula, una escola avui encara no superada.

I permeteu-me que remarqui l'errabilitat d'aquesta conclusió, a la qual vaig arribar després d'haver fetes vuit entrevistes (11 persones) a gent llorencina que el tractà personalment -majoritàriament ex-alumnes-; haver consultat una vintena de documents (expedient acadèmic, full de serveis, llibres d'actes, "El Magisterio Balear"...) i d'haver llegit mitja dotzena de llibres.

I no vull acabar sense afegir-hi dues coses:

- Si qualcú em demostràs que vaig errat, aportant noves dades o enfocaments al treball realitzat, no sòlament estaria ben disposat a fer les corresponents correccions públiques, sinó que a més n'estaria profundament agraït car mai no s'esgoten les possibilitats d'investigació.

- Sincerament pens, des de l'estima que em mereix, que ell desaprovària l'apassionament a qualsevol tasca d'investigació.

Gràcies

Guillem Pont

ELECCIONS MUNICIPALS I DEMOCRÀCIA

Llorencins, prest podrem visitar, podrem veure d'aprop, fins i tot els més atrevits gosaran tocar una vegada més les urnes. Aquestes urnes que ens treuen del sostre una vegada o dues cada quatre anys perquè noltros, poble, poguem complir amb un dels drets puntals que ens concedeix la democràcia, i poguem cridar ben fort, com crida la Trinca a una cançó: "JA HE VOTAT".

Però no hem de caure en lo que voldrien alguns i creure que això és tot el que ens concedeix la democràcia. Si només es redueix a anar a votar de tant en tant i entre eleccions i eleccions i despreocupar-se de la vida pública, perdonau-me, però aquesta democràcia no tan sols és molt pobra sinó que a poc a poc deixarà d'existir.

Quan el poble no fa política sempre succeeix que uns pocs la fan per ell i contra ell. Per això és necessari, ara més que mai, preocupar-se per la política del nostre poble si no volem que la facin en contra nostre.

A les vinents eleccions tenim l'ocasió de fer política, tenim l'ocasió per assentar un canvi real dins el nostre poble i el nostre país, perquè aquestes municipals mos afecten d'una manera més directa, ja que els ajuntaments són els centres de poder més pròxims als ciutadans; són els llocs on es prenen les decisions sobre les qüestions que ens afecten d'una manera més directa; i són unes eleccions on tots ens coneixem.

Per tot això hem de conseguir entre tots posar d'una punyetera vegada l'Ajuntament i les institucions del nostre poble i país al servei d'aquest poble i país, i no com volen els de sempre: que el poble estigui al seu servei.

S'ha de conseguir obrir les portes de la casa de la vila als llorencins i llorencines perquè siguin ells -a través dels representants que elegesquin- els qui governin el nostre poble.

Ja basta d'esser enganats, ja basta de fer de beneits, perquè entre tots els qui ens presentam arribarem a dir molts de dois, farem molta demagògia, moltes promeses, sortiran moltes d'idees, tots voldrem quedar bé. Per això i perquè tots mos coneixem, el vot que donarem a les pròximes eleccions ha de ser un vot responsable i reflexiu, ha de ser un vot pensat per fer del nostre poble un poble

un poc millor, un poble que miri cap endavant i no cap endarrera.

Llorencins, entrau amb nosaltres a l'Ajuntament, ara més que mai, perquè encara no som ni a mitjan camí.

Pel nostre poble i pel nostre país, pensau el vostre vot.

Antoni Cuc - PSM

Vet-aquí els integrants de la candidatura del PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA:

- 1.- Antoni Sansó Servera "Cuc"
- 2.- Josep Ferragut Salom (Mestre d'escola)
- 3.- Caterina Roig Marimón
- 4.- Jeroni Francesc Llodrà Sureda "Monito"
- 5.- Josep Forteza Amengual "Blau"
- 6.- Caterina Mesquida Soler "De Son Pont"
- 7.- Guillem Femenias Estelrich "Petxina"
- 8.- Francesc Galmés Riera "De Sa Botigueta"
- 9.- Caterina Servera Sansó "Catina Pisca"
- 10.- Gabriel Pont Sureda "Tenre"
- 11.- Antoni Llull Planisi
- 12.- Bernat Galmés Sureda "Sollo"
- 13.- Bàrbara Mesquida Nicolau

Card en Festa

NOTA INFORMATIVA

En Junta General de dia 11 de febrer de 1983 va ésser anomenada per unanimitat per al càrrec de presidenta del grup CARD EN FESTA a Miquela Fullana Dalmau. Enhorabona.

CARD EN FESTA

ALIANZA POPULAR, en coalición electoral con el PARTIDO DEMOCRATA POPULAR y la UNION LIBERAL, incluyendo en ella algunos independientes, presenta la lista electoral que concurrirá el próximo día 8 de mayo a las Elecciones Municipales de Sant Llorenç des Cardassar.

Todas las personas que la forman se presentan con la máxima ilusión puesta en el bien del Municipio y están dispuestas a trabajar con ahínco para defender los intereses de nuestro pueblo y que son de todos.

Somos conscientes de los grandes problemas por resolver que existen actualmente en el Municipio y que van desde el Saneamiento y Alcantarillado hasta la insuficiencia de Aulas en las Escuelas, sin excluir otros muchos más y sin olvidar también importantes los propios de nuestra zona turística, y que estamos dispuestos a buscar soluciones adecuadas si salimos elegidos.

En este primer contacto con el pueblo, queremos manifestar y comunicar que nos ponemos por entero a disposición de TODOS y esperando nos apoyen con su VOTO porque nuestro mejor deseo es no defraudarles.

Por el grupo
Miguel Vaquer

CANDIDATURA DE ALIANZA POPULAR EN EL MUNICIPIO DE SANT LLORENÇ

- Nº 1 Alcalde D. MIGUEL VAQUER MELIS (FALERA)
- Nº 2 D. PEDRO BAUZA VAQUER (MAURI)
- Nº 3 D. BERNARDO ROSSELLO MESQUIDA (POLIT)
- Nº 4 D^a JUANA SANTANDREU SALAS (SA CENTRAL)
- Nº 5 D. JUAN VAQUER CALDENTY (VAQUER)
- Nº 6 D. TOMAS BAUZA GAYA (LLEVORIM)
- Nº 7 D^a MARIA GELABERT BAUZA (SON FORADAT)
- Nº 8 D. LORENZO SANJO BAUZA (S'ELECTRIC)
- Nº 9 D^a ANA MARIA JAUME GIRART (ROSETA)
- Nº 10 D. MONSERRATE UMBERT SERVERA (MENA)
- Nº 11 D. MARTIN ROSSELLO BAUZA (QUAPT)

- Suplente 1º D. JUAN LLINAS BALLESTER (LLINAS)
- Suplente 2º D. LORENZO GALMES JAUME (MESTRE)
- Suplente 3º D. JUAN CALDENTY DOMENGE (SALETES)

**Restaurante
Barbecue**

BANQUETES * BODAS * COMUNIONES * BAUTIZOS

Cra. Porto Cristo - Cala Millor

T. 570193

presupuestos sin compromiso

**SANT LLORENÇ
Y LAS ELECCIONES MUNICIPALES**

La vida de nuestro pueblo se encuentra ahora con la posibilidad de hacer repaso, de hacer balance de sus logros y sus errores. De este balance cada ciudadano sacará sus propias conclusiones y luego, libremente, día 8 de mayo depositará una papeleta en la urna dando su confianza a una lista de hombres y mujeres que le parecen más capacitados para gobernar nuestro ayuntamiento.

Como candidato del Centro Democrático y Social quiero deciros que mi candidatura combina dos elementos que pocas veces se dan conjuntamente: un partido joven y hombres con experiencia. Como sabeis, el CDS nació al separarse Suárez de una UCD deshecha por las luchas internas. Se ha demostrado, con la disolución de dicho partido, que después de haber protagonizado, con el liderazgo de Suárez, la difícil transición UCD ya no tenía razón de ser. En cambio, España necesitaba un partido que no fuera de vencedores ni vencidos, que no fuera la izquierda radical ni la derecha autoritaria. CDS pretende ser eso, como debe ser.

Por eso somos un partido joven y a la vez tenemos hombres de probada experiencia. Nuestro presidente y líder nato, Adolfo Suárez está en plena forma. Nuestro partido no es un partido oportunista y por eso, aún a pesar de unos resultados en las legislativas no demasiado triunfales dada la bipolarización, el CDS no deja de ofrecer su propuesta electoral. En su visita a Sant Llorenç, Adolfo Suárez y Josep Melià dejaron bien claro cuales son nuestras intenciones: una España y una Mallorca abiertas al progreso, tolerantes en su convivencia, sin otro poder que el civil, respetuosas con la tradición y amantes de la modernidad.

Pensad en todo ello cuando hagais las reflexiones necesarias para decidir vuestra intención de voto. Pensad que Sant Llorenç y Mallorca necesitan hombres y mujeres ponderados, sin radicalismos inoportunos ni conservadurismos de intereses. Pensad en la experiencia de los hombres de la candidatura de CDS, recordad su trayectoria profesional. Votad el Centro Democrático y Social porque nuestros hombres siempre han trabajado por Mallorca. Te pido tu voto para la candidatura del CDS de Sant Llorenç y también por la candidatura al Consell. Vota CDS. Vota por Mallorca. "Com hem dit sempre".

Bartolomé Pont

Como pueden comprobar esta candidatura se adapta al manifiesto presentado.

1.- Bartolomé Pont Estelrich	"Carbó"
2.- Bartolomé Mestre Sancho	"Bovet"
3.- Pedro A. Umbert Sancho	"De Son Vives"
4.- Miguel Sur'eda Durán	"Rave"
5.- Pedro M. Font Jaume	"Joi"
6.- Juan Sureda Ballester	"Serverí"
7.- Bmé. Domenge Gomila	"Ses Rotes Noves"
8.- Antonio Servera Gelabert	"Pistola"
9.- Margarita Mora Vicens	"Comare"
10.- Juan Salas Melis	
11.- Jaime Girart Albertí	"Son Garriga"
12.- Gmo. Domenge Umbert	"Rotes Noves"
13.- José Santandreu Sansó	"Treufoc"

ACRISTALAMIENTO
DE VIDRIOS Y ESPEJOS

Cristalería
San Lorenzo

Calle Mayor, 71
Teléfono 56 92 11

La coalició electoral UNIÓN MALLORQUINA (UM) presenta la llista de candidats a les eleccions municipals, convocades per al dia 8 de maig de 1983.

Com que és un partit de nova creació i per ventura n'hi ha que no el coneixen, adelantarem uns quants punts del seu programa.

* És un partit absolutament mallorquí, tal com diu el seu nom, que vol fer feina per al poble.

* A nivell local som gent nova, amb idees noves, i amb ganes de millorar al màxim tots els servicis del municipi.

* Si guanyam, som conscients de l'herència que ens deixaran els nostres antecessors, però amb molta voluntat per part nostra i un poc d'ajuda de tot el poble, ens creim capaços de conseguir els millors fruits.

Quan xerram d'herència no ens referim a places, jardins, obres culturals i altres realitzacions, sinó a les dificultats que hi ha hagut fins ara per a recaptar i invertir.

* També som conscients de que no s'han d'augmentar els impostos municipals, sinó que s'ha de recaptar el màxim possible i a son temps, a través de la Hisenda Pública, i no amb retrassos; gestionar oportunament totes les subvencions que es puguin conseguir, a través dels òrgans regionals o nacionals per revitalitzar l'economia local i no haver de pregar als creditors de l'Ajuntament, quan venguin a cobrar uns serveis, que tornin al cap d'un parell de dies o Déu sap quan.

* Coneixem els problemes de l'educació dels nostres fills, deguts, en gran part, a la manca d'espai i, a vegades, a l'absència dels professors.

* Necessitam camps per a la pràctica d'alguns esports.

* També creim que és necessari construir uns locals per acollir les persones de la tercera edat que estiguin totsols o desamparats, per honrar-los pel que han fet anteriorment per nosaltres.

* Quant a la zona costera, creim que s'ha de potenciar i cuidar, perquè és la major font d'ingressos del poble.

Si. De totes aquestes coses en som conscients. Per això ens presentam, per ajudar amb el nostre esforç a millorar tot el d'aquest Sant Llorenç que tant estimam. Si creis en nosaltres i amb les nostres idees, votau-nos. Segur que no us defraudarem.

Bartomeu Brunet

Candidatura de la UNIÓN MALLORQUINA

- 1.- Bartolomé Brunet Riera "Busco"
- 2.- Miguel Mascaró Melis "De Ca'n Coll"
- 3.- Antonio Ordinas Pascual
- 4.- Bartolomé Domenge Riera "Gosti"
- 5.- Andrés Salas Melis "D'es Garatge"
- 6.- Justo Pérez Sanchiz "Apotecari"
- 7.- Pedro Sánchez Gómez "Vidrier"
- 8.- Lorenzo Cabrer Brunet "Rafeló"
- 9.- Juan Santandreu Servera "Paler"
- 10.- Gonzalo Gil Morey
- 11.- Antonio Artigues Riera "Randa"
- 12.- Mateu Caldentey Roig "Paulo"
- 13.- Juan Carrió Duran

CLINICA VETERINARIA	
T. 554265	Hernán Cortés, 3 MANACOR HORARIOS M. M. J. V. 6 a 8 tarde CONSULTA S. 11'30 a 1'30
Burgues, s/n.º (detrás parque municipal) Tel. 58 15 79 FELANITX HORARIOS L. M. M. J. 6 a 8 tarde CONSULTA D. 11 a 1	

Cuando aún no ha empezado formalmente la campaña electoral, podemos prever que será una campaña dura y difícil principalmente para aquellos en que la ética es un principio fundamental de su propia existencia, para aquellos que basarán la campaña en la convivencia pacífica y en el entendimiento con todos los grupos que formarán el nuevo consistorio, los que no harán de su campaña un principio de revanchismo.

Pienso que los que tenemos la responsabilidad de dirigir esta campaña, deberíamos hacer un esfuerzo para limar asperezas e intentar hacer una campaña lo más limpia posible, sin descalificaciones personales de los candidatos, "los me han dicho", "he oído decir", "fulano de tal ha hecho", "sutano es", todas estas frases, estos rumores, estas falsedades y calumnias que se usan continuamente para desprestigiar a los otros candidatos es hora ya que sean desterradas para siempre, porque pienso que este tipo de campaña no conduce a nada positivo, sino todo lo contrario, las enemistades entre familias o simplemente entre amigos son traumas que deberían hacernos razonar un poco, ya que creo que no vale la pena que por el simple hecho de estar incluido en una lista u otra defendiendo posturas diferentes se tenga que renunciar a estas amistades o al cariño de estos familiares.

Si partimos de la base que todos queremos trabajar por y para el bien de la comunidad, las diferencias no son tantas y los objetivos no se alejan mucho uno del otro y por tanto pienso que lo que tenemos que hacer, es un esfuerzo unitario y contribuir lo mejor que sepamos a hacer un pueblo cada día mejor.

Pero difícilmente podremos lograrlo, si previamente hemos interpuesto una barrera entre todos nosotros, una barrera de insultos, de ataques a la persona, falsedades, infundios, bulos, rumores o calumnias. Difícilmente si a un candidato le han llamado hijo de puta, ladrón, cornudo u otras cosas por el estilo por parte de otros candidatos, difícilmente digo, estará dispuesto a colaborar porque entre ellos se habrá interpuesto una barrera que posiblemente no vuelva a abrirse jamás.

Por ello quisiera hacer un llamamiento a todos y a cada uno de los grupos políticos, sean del color que sean, que olviden de una vez por todas, las deficiencias físicas o mentales, que se respete la intimidad, que la vida privada sea respetada; porque como dice el Evangelio

"El que esté libre de pecado que tire la primera piedra". Pediría que se ilusionara a nuestro pueblo, no con mentiras, difamaciones o bulos lanzados desde cualquier rincón de una taberna o de cualquier otro lugar; sino que lo hicieran con un programa de trabajo que tendiera a la mejora constante de nuestro pueblo; y que una vez terminadas las elecciones nos pusiéramos a trabajar codo a codo, sin tener que mirar hacia atrás con ira, sino mirando hacia adelante, con ilusión y que las amistades de siempre lo sigan siendo, más unidas si cabe, a través de la hermosa tarea de regir durante un tiempo los destinos de nuestro pueblo. Si así fuera habríamos dado una lección de "bon seny", nuestro pueblo ganaría y la democracia saldría profundamente fortalecida.

Ignasi Humbert Roig
Cabeza de lista por el P.S.O.E.

El Partido Socialista Obrero Español (PSOE) presentará la siguiente candidatura

En una próxima publicación el PSOE presentará su programa de trabajo en el consistorio para estos próximos cuatro años.

- 1.- Ignasi Humbert Roig
- 2.- Mateo Puigrós Sureda
- 3.- Antonio Melis Brunet
- 4.- Salvador Galmés Galmés
- 5.- Mateo Galmés Umbert
- 6.- Jaime Cánaves Artigues
- 7.- Gabriel Puigrós Brunet
- 8.- Juan Roig Ginart
- 9.- Francisco Galmés Umbert
- 10.- Gabriel Estelrich Bauzá
- 11.- José Alvarez Alejo
- 12.- Bartolomé Juan Umbert
- 13.- Rafael Hernández Rivera

Va resultar que jo vaig fer tres anys de feina a Ca'n Duai i teníem una cusseta molt magra -jo no vaig veure mai que li donassin un bocí de pa-, i un dia va escapar una ovella de Pocafarina i se va mesclar amb ses de Ca'n Duai. Va venir es pastor a cercar-la i quan va veure aquesta cussa tan magra va dir:

-Toni, aquesta cussa no te serveix, està molt magra.

-No, -va dir ell- no me serveix.

-Idò si t'interessa una cussa bona a Pocafarina n'hi ha una de demés. L'han de treure.

-Idò vendré a veure-la.

I jo, es vespre, quan debaixava, vaig encontrar sa cussa i li vaig dir:

Si te'n vas a Ca'n Duai
pots dir 'diós an es pa,
i llavors de s'altre menjar
no te voràs plena mai,
berenaràs d'un badai
i no s'entrevestrarà.

Però no ho va creure, i el sendemà va passar es portell a veure es panorama de per allà. Se topa amb sa magreta que cercava capolls de figa per davall ses figueres, i jo dic: "Ara se saludaran, aquestes dues cusses", i me vaig posar a escoltar.

I ja ho crec!, sa grassa diu:

Jo vénc de Pocafarina
i tu te n'hauràs d'anar,
perquè no pots treballar
degut a s'estar tan prima.

I sa magreta va alçar es cap i diu:

Amb jo ja tens es retrato,
ja te pots orientar;
no he tastat pus es pa
des de que me'n vaig anar
de l'amo en Mateu Beato.

I feia set anys! S'altra diu:

Això són fracassos grossos;
me'n torn cap an es portell,
perquè vos veuen ets ossos
que vos travesses sa pell!

Ara ja estau avisada;
-va dir sa magreta-
si vos convé m'escoltau;
o del contrari cobrau
així com a mi m'han pagada.

De fam! I la va acompanyar fins an es portell. Quan hi varen esser sa magreta li diu:

Es pitjor que un Purgatori
a Ca'n Duai per un ca.
Molts de pics he de menjar
de ses fleumes que fa en Toni.

I feina unes escopitadetes així de petites!

L'amo en Tomeu Pistola

Davant ses pròximes eleccions municipals, es que formam es GRUPO SON CARRIÓ hem pensat que lo millor p'es nostro poble era treure es màxim possible de concejals, i així, juntats amb sos carrioners que surtin de ses altres llistes, podrem cònseguir més coses per Son Carrió.

N'hi ha que diven que noltros anam amb Alianza Popular i que'li farem costat a s'ho ra d'elegir es batle, però no és ver. Noltros donarem es vot a sa llista més votada, perquè creim que es batle ha de ser es que tengui més vots de tot es poble. Pensam que an es batle l'hauria de triar es poble, però ja que sa llei no ho permet, noltros farem lo possible perquè sa llista que guany tengui es batle.

De totes maneres sempre tombarem més de cap an es grups que no mos facin sa competència posant carrioners dins sa llista.

Esperam que sa majoria d'es carrioners donin es seu vot an es GRUPO SON CARRIÓ.

Bernardo Sureda

CANDIDATURA DEL GRUPO SON CARRIÓ

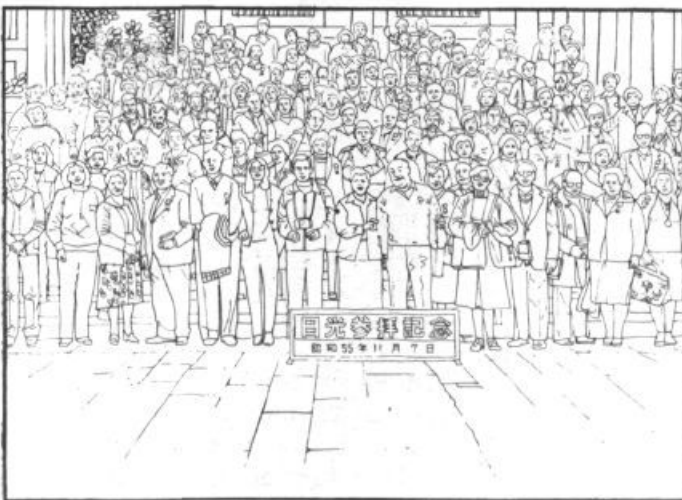
- 1.- Bernardo Sureda Galmés
- 2.- Pedro Santandreu Servera
- 3.- Miguel Adrover Bestard
- 4.- Gabriel Vives Fullana
- 5.- Miguel Puigrós Servera
- 6.- Mateo Roig Binimelis
- 7.- Mateo Frau Galmés
- 8.- Antonio Santandreu Galmés
- 9.- Bartolomé Roig Servera
- 10.- Juan Sureda Brunet
- 11.- Gabriel Llull Febrer
- 12.- Antonio López Sánchez
- 13.- Pedro Galmés Gelabert

**GRUPO
SON CARRIÓ**

Vista la cursa des de l'altra part de la barreira, només sent ara un desig: que la campanya electoral i la post-elecció d'enguany sigui més "neta" que no la de fa quatre anys. Serà prova inequívoca de que hem madurat aquest ésser democràtic tan difícil d'abastar.

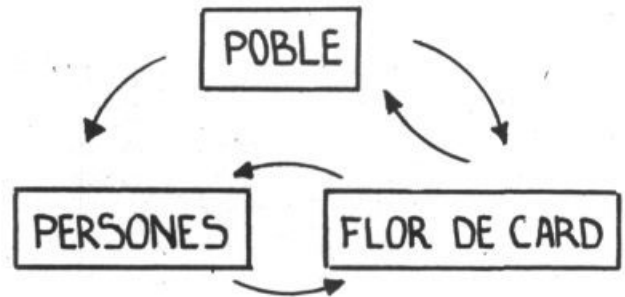
NETA= Que no és bruta, que els afanys i deficiències personals no s'han d'abrigar o tapar amb injúries, mitges veritats i altra carnassa semblant.

La primera sorpresa ja la tenc anotada (un dia un bon amic em digué que unes eleccions sem pre són una caixa de sorpreses i encara m'ho crec).

Mai m'haguera pensat que hi hagués tants de llorencins -i els que són- disposats a figurar -sigui per sentiment o per fer el favor de man llevar noms i llinatges- en una llista electoral. Sis llistes suposen $6 \times (11+2) = 78$ persones. Vaja! Qui s'ho haguera pensat mai, ara fa deu anys!

Després de l'exposició que féu na Paca Salvà sobre el què és? i què fa? el SMOE (Servei Municipal d'Orientació Educativa) d'Artà, l'en veja em pujà a la cresta i em vaig preguntar: ¿Si els artanencs tenen aquest servei, perquè no l'hem de tenir nosaltres? ¿O és que tal vegada els nostres nins no tenen els mateixos problemes? ¿O és que no pagam també els impostos?

Intentaré explicar el "dibuixet" del mes passat. Tenim un poble, Sant Llorenç, fruit d'unes circumstàncies: físiques, econòmiques, polítiques, històriques... interrelacionades i que el constitueixen o configuren determinades persones, els llorencins.

Aquesta comunitat dona per diverses circumstàncies un grapat de persones que, éssent element del Poble, fan Flor de Card, una revista que incideix -poc o molt, en un o altre sentit- sobre les persones que en llegeixen part o la totalitat i que comenten el que han entès del que han llegit. Comentaris que, quan s'estehen, d'alguna manera modifiquen -llevant, posant o enfortint- els articles d'altres revistes futures. D'altra banda "fer" la revista implica arribar a determinades informacions i/o enfocs que d'alguna manera impliquen canvis personals i consegüentment de continguts d'articles de la revista.

Hi ha, idò, relacions que van i vénen entre els tres conceptes abstractes exposats, per la qual cosa al modificar els elements d'un o varis conceptes (persones que fan la revista o articles o persones que regeixen la vila o...) el conjunt sofreix -o hauria de sofrir- modificacions malgrat les finalitats o metes llunyanes permaneixin aparentment o real invariables. D'aquí sorgeix aquella exclamació: "I com velleu que no cavii Flor de Card!"

Guillem Pont

Vet-aquí una bona notícia per a Sa Revista: segons es darrer control de la OJC, es holding FLOR DE CARD-INTERVIU s'ha convertit en so grup d'empreses periodístiques amb major tirada a s'Estat Espanyol. I aquí se pensen que som quatre rates que només mos lleigeixen es desenfainats!

Es nacionalistes estam de festa: amb s'implantació de UNIÓ MALLORQUINA a Sant Llorenç, una bona partida de personatges que -s'ha de dir- no s'havien distingit precisament per sa seva tendència mallorquinista, han obert ets ulls a "sa veritat".

Males llengües, com sempre, diven que lo que passa és que tenen més comandera que ideologia, però jo, que ja sabeu que no crec en sa mala fe d'es polítics, som d'es parer que sa conversió s'ha estrevenguda gràcies a sa "Flama de la Llengua Catalana", que ha il.luminat es seus enteniments, com un autonòmic Esperit Sant d'es Països Catalans.

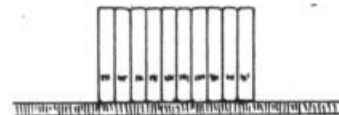

És evident, Flor de Card està de moda.

Prova d'això és que una bona partida de llorencins en volen tenir una col.lecció completa, per poder consultar TOTS ets esdeveniments d'es darrers onze anys a Sant Llorenç; i, com que mos han pres de ses mans gairebé tots ets originals, hem mirat de fer fotocòpies d'es números exhaurits.

Si hi ha algú interessat en conseguir toms complets de qualsevol any, té temps fins a darrerries d'abril per fer-mos-ho sebre.

Es preu serà de 3.500 ptes. per tom enquadernat.

Amb permís de s'Autoritat, baix sa seva presidència i si es temps no ho impedeix (*), divendres dia 15 d'abril, a les 9'30 d'es vespre i a sa Rectoria, es torejaran

6 HERMOSOS BRAUS 6

de sa ramaderia de Sant Llorenç des Cardassar, és a dir, es caps de llista de totes ses candidatures que se presenten a ses eleccions municipals.

Sa taula rodona estarà organitzada per Flor de Card i es respectable els podrà fer totes ses preguntes que li passin per s'escudeller.

(*). En realitat ni hem demanat permís a s'Autoritat -ara ja no s'és mester- ni hi haurà altra presidència que sa d'ets espectadors que com pareguin; i si ve del cas que fa mal temps amb sa Rectoria tendrem un bon cobri. Es símil l'hem utilitzat només per suggerir una figura taurina. ¿Que no trobau que hem fet bé?

Una cosa és ben clara: si tots es partits treuen es regidors que confien treure, haurem de comanar una dotzena grossa de cadires per posar en es saló d'actes de s'Ajuntament, que ses que hi ha no bastaran per res. I ja que hi som, podrem dir an es fuster que en faci tres o quatre de més grosses, que es batles sempre han tengut un puntet de preferència sobre ets altres regidors.

Es mal és que diuen que "un cantar sol fer s'ase i s'altre fa es traginer"

Es poble està salvat!

Amb aquests vuitanta llorencins que se presenten amb s'ÚNICA intenció d'arreglar tot lo que està fotut, ses coses no mos poden anar mai malament.

Només hi ha una cosa que em preocupa: deu estar molt barrinat s'asumpto que n'hàgim de mester tants per compondre'!

Tranquils, que Flor de Card segueix essent sa millor revista d'es poble.

Josep Cortès

LLUITANT PER L'ESCOLA

Durant es mes de març, com activitats promogudes per S'A.P.A. hem tengut una conferència de pedagogia a sa Rectoria, on parlà Na Francisca Salvà d'Artà, i dues reunions per tractar de temes més o manco urgents. A graim s'assistència a sa conferència i esperam que es pares també col.laboreu amb sos mestres i dirigents de s'Associació per tractar de trobar ses solucions que consideram més immediates.

Per part de S'Ajuntament s'han col.locat es discos de prudència de proximitat a una Escola a sa Carretera d'Artà.

Com de costum vos present un resum d'es temes tractats i ets acords presos a ses dues reunions de dia 3 i de dia 15 d'es mes de març.

1.- Dirigir un escrit a sa Delegació d'Educació i Ciència referent an es problemes greus d'es Col.legi de B.U.P. d'Artà, ja que si no s'amplia s'edifici p'es pròxim curs 1983-84, no podran admetre més alumnes de sa Comarca.

2.- Presentar també un escrit a sa Delegació, exposant es problemes d'es nostro Col.legi de Sant Llorenç, i solucions p'es pròxim curs.

3.- Abonar ets atrassos a sa professora auxiliar de Pàrvuls.

4.- Sol.licitar juntament amb sos mestres es dies festius, segons es calendari laboral, respectant ses tradicions i costums d'es nostro poble.

5.- Estudiar un poc millor es "Seguro Escolar", sa seva eficàcia i obligació.

6.- Dirigir una instància a s'Ajuntament referent a problemes de manteniment i conservació de S'Escola.

7.- Transmetre suggerències de pares an es mestres quan se mos demani sa nostra intervenció.

Mateu Galmés Umbert

Secretari de S'Associació de Pares d'Alumnes

JOIERIA FEMENIAS

LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL

Carrer del Rector Pasqual, 8 * T. 569072

BANCO ESPAÑOL DE CREDITO

BANESTO

La mayor empresa bancaria de España
a su servicio.

plancha y pintura
talleres

SON TORRENS

T. 537307

MURO

ESPORTS

SOLER - PONT

C. Nou, 35 ☎ 56 93 10 Sant Llorenç

ELS DALLONS DEL MUL DE L'AMO EN BIEL XULLA

MÉS O MANCO UNA CONTARELLA

Un temps, fa molts d'anys ja, quan, conten, la vida d'una persona no valia un gafet, no valia un pet de puta, valia manco que un plat de fava pelada freda..., totes les matinades compareixien homes morts, tirats, per les voreres dels camins forans, com ara moixos i eriçons per les ribes de les autopistes. Quan, conten, diuen, hi havia un enorme consum d'oli de ricí i les explotacions agrícoles d'aquest singular i laxant producte eren ben rendables. Quan els pocs avions que hi havia semblaven anar amb clovella d'ametlla i manifestaven certa debilitat visceral en tirar com una espècie de pots de llet condensada amb carnet de bomba sobre la gent escarrufada i temorega...

Deia que, segons conta la gent vella encara baixet-baixet, amb el tremolor atàvic d'un residu de por, aquell temps en què una colla d'enllumenats manaven molt per la gràcia d'un Déu determinat, dels hàbits, de l'uniforme, dels doblers, o de les pistoles, sí, sobretot les pistoles, als poblets petits de la plana mallorquina d'en mig, els pagesos que per circumstàncies de l'èdat, defectes físics o etcèteres se n'havien lliurats d'anar a pegar trets als fronts peninsulars, ells, continuaven dins una aproximació a la normalitat laboral: sembraven, recollien, i declaraven la collita com estava manat o no la declaraven..., i, dins la boca silenci, saliva amb residus de pallús i silenci. I a alçar el braç quan pertocava. I a cantar el "cara al sol", els nins, a les escoles, matí i horabaixa. I "Viva Franco!", en lloc de bon dia. I...

Llavors, aquell temps, quan els homes de les pistoles comandaven molt, tot, a sol post, quan les garbes estaven escampades ja damunt l'era, l'aviram dormia, i el flaire suau de sopes escaldades s'esvaïa a poc a poc dins la nit camperola, aquesta gent, molts d'aquests pagesos, encara amb arestes d'ordi entre la pell i la camisa, els feien agafar el fusell i anar, peu-rossec, peu-rossec - pensau, després de garbejar tot lo sant dia! -, per les foranes del poble. Els feien fer guàrdies per allò de l'"extraperlo". Pensa, em conten, i si havien d'entrar pel camí de Costitx, els enviaven al de Montuiri! Bé. Au. La repressió de l'"extraperlo", sobretot de cereals i llegums, era ben dirigida i profitosa per als cacics. Caciquetxos, ben sovint, però, no ho dubteu, un caciquetxo amb una arma carregada a la corretja es torna un cacicarro. Sempre.

Sense excepcions.

L'amo en Joan "Nofret" i l'amo en Sion "Calderer", eren amics de l'amo en Biel "Xulla". Bono, amics, coneguts; bon dia i bones tardes, i si volés res aquí és ca-teva, m'enteneu?; un esquit de "caçalla", avui el pagues tu, demà gast jo, i prou, sabeu el que vull dir? No passava dia que no es vessin els nostres tres personatges, o al conró, o a la taverna.

Bono idò, un dia, fosca negra ja, anava l'amo en Biel "Xulla" cap a cases, carro buit, nnnrrr, nnnrrr, arriiii!!, punyia al mul amb la verga de les corretjades, anaven gairebé d'eima cap a ca-seva, camí del poal d'aigua fresca i del plat de sopes de col. La col fa anar ximpler, deien. Venga col! Nnnrrr, arriiii...! Va ser llavors, just arribant al revolt de la "Costa del Pinaret", quan, tru-trup, es topà de morros amb en "Nofret" i en "Calderer" que, mosquetó en mà i manta a l'esquena, feien una paròdia de "guàrdia" just su-allà.

- "Alto!; Arriba España!", digué en "Calderer".

- "Alto!; Arriba España!", insistí en "Nofret".

L'amo en Bien "Xulla" els mirà de fit a fit, alçà una cella, ensumà el tuf de "mesclat" del que anaven "perfumats" els dos subjectes, i...

-Arriiii, mul..., que per aquí l'horatge put...!

-"Alto he dit...!", en "Calderer".

-"Arriba España, he dit...!", en "Nofret".

-"Arriba" els collons del mul...!; que si no fugiu d'enmig, vos inflaré a llenderades, putes sagra des!

I sols havia caminat cinc o sis passes quan sentí els clec-clec dels "cerrojos" dels fusells. I aquella veu bauba i empalagosa pel most del "mesclat":

-Per collons, els meus, i tu o baixes ara mateix del carro i t'acostes aquí o no ho faràs mai...!

Va baixar. Ja ho crec que va baixar. Vermell com un pebre de cirereta ben madur, però va baixar, sí. No s'ho arribava a creure, però sentia els canons dels dos fusells que li escarrinxaven l'espina, que eren d'una credibilitat absoluta.

Tenia dona i quatre infants petits. L'empresonaren. Un dels dos empresonadors tenia molt de bo a Ciutat, amb un alt cap de falange. El jutjaren per traïdor a la Pàtria i el condemnaren a vuit anys de presó. Vuit. Els va complir en la totalitat. Mestrestant, la dona i els infants, aguantaren com pogueren, o sia, malament.

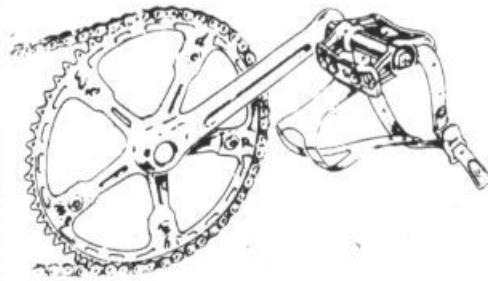
Va sortir de la presó en molt mal estat físic i mental. Semblava sempre emporuguit, temorec, sempre a punt d'arrancar a córrer...

Va morir als pocs anys. Sense estar malalt, deia el metge.

Prenia la fresca. Havia sopat bé. Fumava un cigarret de quarteró amb el delicte que ho solia fer sempre. Feia una nit tranquil·la, enllunada i fresca. Devers setembre, devia ser. Posà la mà sobre l'espatlla del seu fill Pep, i quan aquest es regirà, féu un somriure ample, i, com aquell que et vol contar un secret molt secret, li digué: "Arriba España!", fluixet, molt fluixet...

Tombà el coll i es va morir, com un ropit davall d'una llova.

Biel Florit Ferrer

CA'S SERVERÍ

Cardassar, 25 * SANT LLORENÇ

SEGUROS

Cardassar, 17

PUESTA A PUNTO

DIAGNOSIS - ELECTRICIDAD - AUTO - RADIO

Fontaneria y electricidad

ORDINAS FEBRER

Mayor, 22 - Tel. 569100
SAN LORENZO

Història

1501.- L'Hospital General de Mallorca fa cap tiris en el terme de Manacor.

1510.- El delme reial del terme de Manacor d'aquest any fou: bestiar 37 lliures, hortalissa 3 lliures i 6 sous, els blats (blat, ordi i civada) 200 lliures, vi 6 lliures i 10 sous, el corral reial (lloc on era tancat el bestiar que feia tala) 2 lliures i 4 sous, la corredoria i carcelleria 4 lliures i 10 sous. (ARM RP 3.904 s.f.) Aquest mateix any Pere Peretó, Perot Andreu i Francesc Angelats varen haver de pagar una multa de 24 lliures acusats "de cert avalot seguit en la vila de Manacor".

1516.- A instància dels vinyaters del terme de Manacor, i seguint una antiga consuetud i pràctica, els jurats i consell elegiren un bander (encarregat de posar multes). (ARM LC 259 f. 60v)

1518, 13 maig.- Els jurats de la vila de Manacor compren 100 llances a raó de 30 sous cada una, per distribuir-les entre els veïnats, davant l'amenaça dels pirates.

1553.- Era rector de Manacor Nicolau Muntanyans, canonge sagristà de la Seu i inquisidor de Mallorca. (AMM pergamins nº 45)

1573, 25 setembre.- El Gran i General Consell tracta que el pont que és en el camí de Manacor "se és del tot arruïnat e com sia camí tant general e universal en aquell se segueixca en lo hivern grans inconvenients per ésser camí tant continuu e necessari". L'any següent el Consell tornava tractar sobre aquest pont i determinà ajudar (ARM AGC 39 f. 30, 43).

1586.- La vila de Manacor vol posar fi als plets que mena contra els ciutadans que tenen possessions en el terme i no paguen els impostos (ARM Presidals Decrets f. 147v).

1587, 24 novembre.- Es parla de reduir els impostos a Pere Blanquer perquè ara no conrea les terres, i així s'animarà a cultivar-les.

1591, 10 gener.- Els jurats i mostassaf de Manacor han exposat davant el Gran i General Consell que tenen "cert camí que per les grans aygües los habitants i moradors de dita vila no poden contractar i dit camí té necessitat de reparar y adobar perquè aquells puguen venir en la present Ciutat". El Consell va determinar que els jurats del Regne donassin 300 lliures. (ARM AGC 45 f. 24).

Ramon Rosselló

Costums

FLOR DE CARD -18- (62)

Durant es govern del Rector Santandreu, se va comprar es solar per fer S'Escòla Nova, per on han passat tants de nins fins que fa uns quants anys que, seguint ses disposicions del Magisteri, tancaren S'Escola Nova o Escola Parroquial, a on tenim tants de records de sa nostra infantesa i d'aquelles monges o religioses que tant se sacrificaren per tot es poble. Déu les ho pagarà. Recordam aquells grans pins que hi havia, aquell jugador per anar-hi es diumenges després des Catecisme, tants de records. Així anaren passant ets anys. Després s'enrajolà sa Parròquia.

Se feien a sa Parròquia grans festes molt solemnes entre elles hi havia ses 40 hores, que se feien per ses festes de Nadal dedicades al Sant Crist, es mes de maig, o siga es mes de Maria, molt solemne, ses festes de la Mare de Déu Trobada. Des de llavors es poble ha tengut més devoció a la Mare de Déu. Ses festes de la Nova Capella, que no se poren olvidar.

Es temps seu hi havia unes Congregacions, o siga es Congregants, ets Exploradors, lluisos, sa Congregació Mariana, que en aquell temps estava molt arrelada a dins Mallorca a totes ses Parròquies. Així anaven passant ets anys de Pastor de sa nostra Parròquia, tenint amb ella grans alegries i qualque disgust que passa dins aquest món, que és una vall de llàgrimes.

Per algunes circumstàncies d'aquell temps que no hi importa explicar, va venir a predicar sa Corema a la Parròquia el Reverend Sr. Pere Bonnín de Manacor, al qual el Sr. Rector Santandreu posà en es llibre de Cròniques de la Parròquia. Era un gran sacerdot, tenia molt de zel, i era molt piadós i un gran exemple p'es feels.

Després de ses festes de Pasqua el Sr. Bisbe de Mallorca li comunicà un nou destí, que va ser es poble de Santa Margalida, on també el reberen amb molta d'alegria. Havia estat a Sant Llorenç prop de 25 anys. Que Déu nostro Senyor, el gloriós Sant Llorenç i la nostra estimada Mare de Déu Trobada l'hagin pagat amb grans gràcies per lo que se va sacrificar p'es poble i per sa Parròquia. Després de sa seva mort l'han recompensat amb una corona de glòria. Demanam a Déu que els doni ja el repòs etern, i descansin en aquella pau verdadera que és la glòria del cel i que ells intercedesquen per nosaltres davant Déu nostre Senyor.

Francesc Clapés

El Servei d'Estudis del Consell General Interinsular ha publicat un recull de les Dades de Balears de 1981. Reproduïm aquí les que fan referència a Sant Llorenç.

POBLACIÓ

Població de dret	1970	3924
	1975	4149
	1981	3955
Població de fet		5278
Defuncions	1970-1981	528
Neixements	1970-1981	499
Inmigrants	1970-1981	60
Creixement absolut	1970-1981	+31
Creixement vegetatiu	1970-1981	-29
Densitat (Hab/Qm2)	1970	50
	1981	64
Creixement de la densitat		28%

INDÚSTRIA

Indústries noves	1970-1981	1
Ampliacions		1
Tallers artesans		0
Hotels oberts a l'hivern		14
Places		3976
Ocupació hotelera (%)	Juny	90
	Juliol	100
	Agost	97
	Setembre	99
	Octubre	80
	Novembre	76
Total hotels		38
Places		7871

ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Metges Insalud	2
Metges en exercici	3
Assegurats	1889
Farmàcies	2
ATS	2

ESCOLA

Pública	Escoles	2
	Unitats	14
	Llocs	550
	Preescolar	18
	EGB	375
	Privada	Escoles
Unitats		3
Llocs		120
Preescolar		106

ESTADÍSTIQUES MUNICIPALS

Hectàrees cultivades	8210
Turismes	1219
Velomotors	286
Taxis	25
Polícia municipal	3
Llicències d'obres majors	21
Llicències d'obres menors	52

TAXES

Llicències urbanístiques	695.000
Recollida de fems	1.530.000
Explotació de les platges	6.982.000
Plusvàlues	1.380.000
Despeses sumptuàries	418.000
Circulació de vehicles	1.149.000
Funcionaris plantilla	12
Contractats	15
Pressupost ordinari	45.686.000
Pressupost d'inversions	8.600.000
Impost territorial	7.004.000

VARIS

Telèfons	Línies	496
	Aparells	755
KWH venuts	ús domèstic	1.917.296
	no domèstic	2.969.145
	força motriu	5.513.429
	total	10.399.870
Metres de costa de s'Illot		150
Puig més alt	Alpara	487
Jaç del torrent de n'Amer (Qm2)		71'1
Altitud del poble		101
Extensió (Qms2)		82'08

Recollit per Josep Cortès

ALERTA A LES PP

Quan obr, cada minut, el diccionari del viure, per cercar-hi els mots que més estim i necessit, quan pas llista als instruments, a les eines de la lluita, meva i diària, em trob que les paraules, per una part més entranyables i per l'altra més perilloses, les paraules que em donen més coratge i, al mateix temps més ràbia, aquestes paraules es troben, en aquests moments, gairebé totes a la lletra P.

Com si em fes un test psicotècnic d'associació d'idees (cadascú que respongui al seu gust i a la seva manera) en cercaré algunes, dins un repàs ràpid i directe, encara que escafeït i partidari.

Aquesta seria la pregunta: Què em suggerei - xen aquests mots? Quines contradictòries sensacions em desperten aquestes paraules?

POBLE.- Somni. Utopia. Il·lusió. Follia. Goig. Arribar un dia a ser Poble, a tenir consciència de Poble, sentiment de Poble, govern de Poble.

- Ràbia. Desesperació. Més ràbia. Molta de ràbia. Més desesperació. Perquè està dormit. Perquè sembla que li agrada que li donin pel sac des de sempre, per a sempre i des de tots els costats.

PAÍS. - Sentor de Terra. Gust de Nissaga. Sabor d'herència. Rampa d'Història. Olor de Pàtria. Desig. Curolla de cosa nostra, de casa nostra. Concreta. A l'abast, commensurable. Calfret tel·lúric.

- Frustració. Confusió. Impotència. Sanadíssima sensació d'absència. Sanadíssims sanadors i sanats. Impotència. Més, encara. Sentiment, ensumada, socorrim, certesa de ser una trista, esclafada, impossible Colònia, de ser un Poble bord, una Terra destrossada, una Pàtria venuda, banyuda, fotuda.

PERSONA.- Meta. Camí. Procés. Ganes de ser-ho. Molt. Però molt persona. De que ho siguin els altres. Tots. Tots persones. Persones. Homes i dones, masculins, femenins i neutres. Tots persones. Lliures. Assenyats. Tendres. Senzills. Definits. Agradables. Amables. Vius. Ocurrents. Arrelats. Valents. Coratjosos. Persones. Oh, Persones.

- Sentiment de poca cosa. Traume. Complexe. Un mai estar satisfet. Un mai arribar-hi. Un mai acabar la tasca. Cansament. Soletat. Tristesia. Desesperança. Desconfiança. Tots. Jo. Jo com tots. Som una pobra gent. Però després per afegitó et trobes amb la genteta. I per dells t'has de trobar també amb la gentussa. Ai, la gentussa!

POLÍTICA.- Instrument necessari. Eina per arribar a fer Poble. Uns dels medis per intentar aixecar el País. Opció personal. Manera de donar cara. Forma de realitzar una feina concreta, analitzada. Camí de ser i comportar-te com a ciutadà.

- Cau de genetes que cerquen el poder. Lloriguera d'enveges. Disfràs d'interessos particulars. Clot de fems de la comandera, de la figurera. Escenari de les més contradictòries comèdies. Giracasaques. Llit on es colguen i es descolguen els matrimonis més absurds i insospitats. Embull per a molta de gent. Mal record per a molta de gent que encara et diu: Alerta, alerta, alerta. Espectacle. Tristor.

PAPA.- Record d'infància. Catecisme. Subconscient de respecte. Desig d'unitat. Enyorança de Joan XXIII. Anhel de retorn als inicis, a l'Evangeli. Comprensió. Estima. Necessitat.

- En aquests moments ràbia. Tot un rabier. En el fons llàstima. Peguera. Plorera. Ràbia. Perquè és un dels factors més forts de reculada. Perquè és un dels politxons més fermes del sistema. Vergonya dels disbarats científics que diu damunt el sexe.

PUTA.- Llàstima. Molta llàstima quan ens referim a les persones que han de viure d'aquest ofici. Llàstima per tots aquells que ho passen puta. Ganes. Compromís. Propòsit. Determinació. Opció. De treballar, de seguir treballant per la marginació.

- Ganes. Infinites ganes. Infinitíssimes ganes d'enviar-ho tot. Tot. Poble. País. Papa. Política a ca una valenta Puta. D'enviar-ho tot al mateix lloc on tu ara, estimadíssim lector, m'envies a mi. Gràcies.

Jaume Santandreu

gruas

SENT **muro**

SERVICIO PERMANENTE

Tno. 537092

Creis-me, benvolguts lectors, vaig estar més de tres hores invocant els déus de les lletres per veure si il·luminarien el meu enteniment i m'assenyalarien un camí per començar amb l'agudesa acostumbrada la crònica del Ple del dos de març, però va ser completament inútil. -Idò molt poques feines tenies!-, em podria acusar un pluriocupat lector, més àvid de sebre les il·lustríssimes notícies que no de perdre el temps amb les meves cròniques pseudoliteràries. I segurament tendria raó, però és que jo som dels qui pensen que si no hi posàssim una escarrinxada de literatura, no hi hauria déu que s'empassàs les pallisses municipals, per molt glorioses que fossin.

De totes maneres, per no temptar la paciència dels lectors, passaré al bessó de l'assumppte i diré que començaren amb l'apertura de les pliques dels que tenien ganes de construir el pont de Son Carrió. N'hi va haver dues, una de n'Amador Martínez Fernández, que en demanava 2.075.000 pts. i una altra d'en Jordi Sansó Galmés, que en volia 2.278.000. S'agafà la més barata, la de n'Amador, i no en parlaren pus.

En el segon punt, el batle, com a bon socialista que és, i amb ganes d'ajudar a Felipe González a crear els 800.000 llocs de feina promesos a la campanya electoral, proposà que tots els obrers contractats per serveis tècnics (jardineria, recollida de fems,...) passassin a la plantilla fixa de l'Ajuntament. El regidor Bauçà, enc que es presentàs -l'altra vegada- amb els socialistes, considerà que era molta gent per un ajuntament com el nostre i proposà que se'ls perllongàs el contracte tres mesos més, i que es deixàs la resolució definitiva per al proper Consistori. Gairebé tots els demés regidors li contestaren que "ARA no volem treure defora ningú" (Supòs que el mot "ara" volia dir dos mesos abans de les eleccions), a lo que en Mauri replicà que ell tampoc, que lo únic que deia és que troba va que era millor deixar-ho per als altres. Obviament, el punt fou aprovat, per la qual cosa a partir d'ara el PSOE ha de parlar de crear set-cents noranta-nou mil nou-cents vuitanta-nou llocs de feina. ¿I que no és guapo això?

Com mig de passada notificaren que els rebuts impagats de contribucions del 77 i del 78 havien prescrit, lo que vol dir que bona nit si et colgues i fins l'any que ve, que prescriuran els del 79, i Déu ajud a s'enganat!

En Damià Barceló, que se'n cuida del paperum de Sa Coma, troba que l'Ajuntament li ha

de pagar deu milions grossos de pessetes, en concepte de despeses d'electricitat i de manteniment de la urbanització. La Corporació, per unanimitat, trobà que el tal Damià miràs a veure si li reia, o sigui, que pujàs damunt un dit i veuria Madrid, i que no anàs de berbes, que estam en temps d'eleccions.

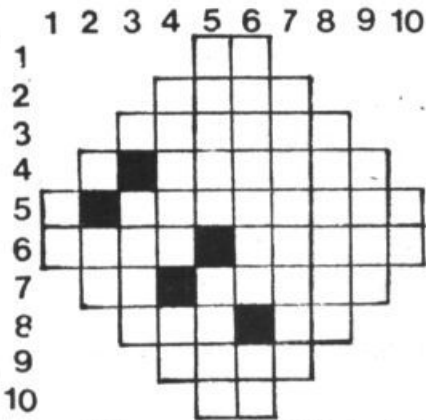
Dins l'apartat de precís i preguntes, el batle llegí un escrit de l'Obra Cultural Balear demanant un telegrama de recolzament per a l'acte de la duita de la "Flama de la Llengua Catalana" a Lluç. El regidor Domenge, gran defensor de les arques municipals, aportà la seva opinió: "Si no mos ha de costar res, ja va bé".

-oOo-

Tres setmanes més tard, dia 21, Sants Fabiola i Benet, tornaren arregar la Corporació. No em faceu dir si era una sessió normal o extraordinària, perquè tanmateix no ho sé; lo que sí sé és que ja passava d'hora de començar i ni el primer batle ni el segon havien comparegut. -"I qui s'ha de seure a sa cadira?"-, demanava un. -"No ho sé"-, responia l'altre. -"Qualcú haurà de fer de batle!"-, argumentava un tercer. Però no es posaven d'acord, i, com que sembla que el rellotge se'n fot de batles i de regidors i anava fent la seva via, decidiren començar sense batle, ja veurem! Llàstima que tot d'una comparegués en Tomeu Carbó, perquè ens perdérem l'ocasió de viure una anàrquica experiència municipal, que prometia esser la mar d'interessant. Per ventura un altre dia hi haurà més sort!

D'aquest dia no registraré res pus -la pàgina ja és plena i el cap de redacció no em concedeix ni una retxa més-. Sols faré constatar que els nous plans de les Normes Subsidiàries estan a punt d'esser exposats al públic. Únicament els manquen un parell de pinzellades per part dels regidors i no estaran gaire a donar-los-les.

Josep Cortès

HORIZONTALS.- 1-Símbol del Cobalt. 2-Peça de vestir llarga fins prop dels peus, usada generalment per estar per casa o treballar. 3-Bola esfèrica emprada per jugar a futbol. 4-Símbol del Iode. Que conté goma. 5-Cinquanta. Al·legoria que conté una ensenyança moral. 6-El primer home. Príncep musulmà de l'Índia. 7-Adverbi. Tirar les xarxes de pescar al mar. 8-Altar. Terminació verbal. 9-Tenir amor a una persona o cosa. 10-Cara del dau marcada amb un punt.

VERTICALS.- 1-Article. 2-Vocal. Nota musical. 3-Símbol del Fòsfor. Arrest en el funcionament d'un motor. 4-Conjunt de bigues. Símbol del radi. 5-Fig. animació, passió, amb què hom fa una cosa. Part de cadascun dels dos membres inferiors de l'home des del genoll fins al peu. 6-Seient tou sense espatller d'origen turc. El qui escel·leix en un esport. 7-Fatigar el cervell, marejar, amb sorolls. 8-Ant., batre, colpejar. 9-Ferir un ocell d'ala. 10-Prefix llatí usat en la formació de mots científics, significat separació, allunyament.

SOPA DE LLETRES

F L O R D E C A R D
G I U P L L E B L F
M S T S R S U O L E
A M E A S O P N U L
N A D A D L I A M A
A S I N L L E P D N
C G J T V E T A O I
O I O F D R X U L T
R S U S G O O E I X
G L S A T C S L T L
L L E M R E V P A C

Deu publicacions pertanyents a Premsa Forana.

ENDEVINALLA

Què és allò com un ventall
que p'ets arenals verdetja
i per sa casa culetja
molts de pics sense aturall?

PROBLEMA

Cercar un número de tres xifres, sabent:

- Les tres xifres sumen 10 unitats.
- La suma de les xifres de les unitats i les desenes és igual a la meitat menys 0'5 de la xifra de les centenes.
- El número no té cap zero i la xifra més petita és la de les desenes.

FUGA DE VOCALS

N _ C _ N _ C _ V _ R _ T _ T _ S _ M _ S _ _ N C _ R T _ D _ S
Q _ L _ S _ Q _ _ S _ P _ N _ S _ N _ M B _ L _ C _ R _

SOLUCIONS

Maria Galmés

<p>El número és el 712.</p> <p>PROBLEMA</p> <p>cor. des que les que es pensen amb el</p> <p>FUGA DE VOCALS</p> <p>Una granera.</p> <p>ENDEVINALLA</p>	<p>MOTS CREUATS</p> <p>C O B A T A P I L O T A I G O M A D A L P A R A B O L A A D A M N A B A B O N C A L A R A R A A R A M A R A S</p>	<p>SOPA DE LLETRES</p> <p>F L O R D E C A R D G I U P L L E B L F M S T S R S U O L E A M E A S O P N U L N A D A D L I A M A A S I N L L E P D N C G J T V E T A O I O I O F D R X U L T R S U S G O O E I X G L S A T C S L T L L L E M R E V P A C</p>
--	---	--

Dos tragos fuertes en un solo mes han sido dueros de digerir para un Cardassar que, domingō tras domingo, deshoja la margarita de esta presente liga, hoy cojo plaza y el otro me apeo, ha sido el son que ha bailado durante el mes de marzo.

La visita del Esporles abrió la esperanza, al salir vencido por 2-1 de nuestro feudo; a pesar de su juego preciosista, no pudo aguantar el ritmo de un Cardassar arrollador en entusiasmo. Después de jugar una primera parte muy movida, con ligero dominio local, los dos porteros se veían amenazados una y otra vez por sus delanteros opuestos. Gracias a una feliz intervención de Monroig, el público entonaba los primeros alirones al ver llegar a la red el balón. Era el 1-0, y con este resultado se llegaba a la primera mitad del encuentro.

Nada más empezar la segunda mitad, en uno de los constantes ataques locales, Cànovas logra el gol de la tranquilidad y desarbolar el equipo contrario, que veía cómo se desmoronaban todos sus elementos, física y moralmente.

Con un Esporles desdibujado, el Cardassar no quiso vivir de rentas, y las ocasiones de gol se repetían una y otra vez. Pero ya que en fútbol no hay lógica, en contraataque rápido y en dudosa posición, el Esporles conseguía el gol del honor, terminando en un dos a uno apretado, lo que pudiera haber sido una goleada.

El día 13 en campo del Arenal, el Cardassar conseguía un valioso empate, después de adelantarse en el marcador con jugada rápida de Amer a los primeros compases del partido. No pudo aguantar todo el encuentro, pero sí conseguía arrancar un punto de uno de los campos más difíciles de la primera preferente. A pesar de la crítica regional, de jugar un partido malo, lograba de esta forma afianzarse y seguir con fundadas aspiraciones a esta tan ansiada liguilla de ascenso.

Día 20, CARDASSAR-ALARÓ (el plato fuerte del presente). El Alaró ha sido el equipo con más garra que ha desfilado por el Campo Municipal de Sant Llorenç; con un fútbol rápido y fuerte se lanzó al ataque desde el primer minuto, formando un bloque compacto que los locales no podían controlar.

En la primera mitad de claro dominio visitante, es cuando lograría éste su gol, de fuerte remate a media vuelta, que nada pudo hacer

el meta Fons para detenerlo.

En la 2ª mitad el Cardassar, con el viento a su favor y el marcador en contra, se lanza a un ataque decidido, que aunque no podía desbloquear la defensa visitante, al recoger un saque de falta, Cànovas logra el empate, correspondiendo el público con fuerte ovación.

Con el gol se calman los nervios y crecen las ansias de triunfo, pero la férrea y algo brusca defensa visitante no dio opción a ampliar y coger ventaja, dando el resultado por definitivo. Durante los últimos veinte minutos, se crearon situaciones de peligro ante la meta contraria y sin embargo donde se metió el balón fue en la local.

El último respiro lo dio el linier levantando el banderín anulando el gol, que en las gradas ya se cantaba. Este mini Señor, de esta forma, barre los sinsabores de sus últimas actuaciones de claro color anticardassar.

Miquel Sureda

FUTBOL SALA

Esta página deportiva no puede olvidarse de esta hazaña y título de flamante campeón, el logrado por este grupo de deportistas, que con las siglas y patrocinados por CRISTALERIA SAN LORENZO, han participado y ganado el torneo "Manacor".

Para festejar esta gesta tuve una charla con los principales responsables directos de este grupo, Jorge Sansó y Sebastián Miquel.

-Cómo ha sido este torneo?

-Además de lograr el campeonato, ha sido un completo éxito, superando con creces al oel año pasado.

-¿Que características tiene este juego y a quienes lo aconsejais?

-El campo no tiene unas medidas rígidas, algo más grande que una pista de tenis, una hora de duración con cinco minutos de descanso y un minuto por bando de tiempo muerto con cambio de jugadores por ambos bandos a juicio de los respectivos entrenadores. La pelota algo más pequeña y pesada que el fútbol normal, cosa que al principio resulta algo extraño, la práctica puede hacerla cualquier persona amante del fútbol y del deporte.

-¿Vosotros habeis asimilado la extrañeza muy rápidamente! Además de ganar el torneo teneis al máximo goleador, Jerónimo Miquel. Enhorabuena por el título y que sirva para animar a los que todavía son simples espectadores.

BOLEROS

Mesos passats es parlà d'un grup de balladors que guiava "Madò Monita". Era devers l'any 50 quan es feren una "foto de recuerdo". Vaja esbart! ¿Us heu fixat de quina manera més feel es passen les fesomies de pares a fills?

Sortiren a ballar a vila externa vàriesvegades, a Manacor, Son Macià, Son Carrió,...

Els són, d'esquerra a dreta i per files

* Gaspar Femenias "Pisca", Miquel Fornés, Antoni Xamena, Francesca Sureda "Racona", Colau Pasqual "de ca Na Busca" i Miquel Torres.

* Llinàs "Martineta", Antònia Roig "Fava", Catalina Salas "Campins", Catalina "Polidà",

Francesca Salas "Parrina", Catalina Sancho "Brun", Francisca "Garrida".

* Llinàs "Martineta", Joan Estarellas "Xaret", Maria "Corona", Antoni Salas "Vellaca", Maria Riera "Meca", Antoni Pascual "Cus" i Bartomeva Salas "Campins".

* Úrsula Santandreu "de Sa Central", Antònia Caldentey "Garbeta", Miquel Sureda "Rave" i Margalida Roig "Fava".

(Fotografia gentilmente cedida per Margalida Martí)

Guillem Pont